

punkt, der hedder: Det drejer sig bare om, at de rigtige får.

Ja, det kan vi ikke være uenige i; det er sådan set logik. Men alle de estimater, vi har fået lavet, bygger vi ud fra en alt andet lige-forudsætning. Hvis det er nøjagtig de samme arbejdsskader, vi ser næste år, som vi gjorde sidste år, vil det være sådan, at flere får tilkendt og anerkendt en arbejdsskade næste år. Det må selv fru Charlotte Dyremose vel også kunne anerkende. Og det er lige præcis derfor, man godt kan bruge den retorik, at det vil være sådan, at flere fremover får anerkendt en alt andet lige-situation.

Derfor er det et af målene med, succeskriterierne for dette her, at det fortæller noget om, at vi faktisk får udvidet kredsen af dem, som får hjælp – ikke bliver ramt, men får hjælp.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jeg kan såmænd godt bekræfte, at det her formentlig vil komme til at betyde, at der er flere, der får den erstatning, som vi alle sammen er enige om de retmæssigt skal have.

Det, jeg bare har forsøgt at gøre og også forsøger at gøre her, er at bevare det fokus, der hedder, at det her handler altså om det enkelte menneske, der er udsat for den enkelte ulykke.

Og så har jeg forsøgt at få bekræftet, bl.a. fra fru Lene Jensen, at det også er det, det går ud på fra de andre forligspartiets side, at vi er enige om, at det her handler om det enkelte menneske, om, at det enkelte menneske bliver behandlet retmæssigt, og ikke bare om tallene.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Jeg bliver nødt til at anholde retorikken, for retorikken er urimelig. Altså den er urimelig, fordi den forsøger at antyde, at vi andre har et andet fokus end det, at det er de rigtige, der bliver hjulpet. Vi andre har jo også det samme fokus, at det drejer sig om, at så få som muligt skal komme til skade – selvfølgelig – i første omgang. Men derefter: De, der så er kommet til skade, skal selvfølgelig hjælpes.

Ved at antyde, at vi andre har en anden dagsorden, prøver man på at mistænkeliggøre vores motiv, og det synes jeg faktisk ikke er rimeligt. Derfor er det godt at få bekræftet fra fru Charlotte Dyremoses side, at situationen er den, at i en alt andet lige-situation vil der være flere, som får en erstatning, og dermed er succesen hjemme.

(Kort bemærkning).

Charlotte Dyremose (KF):

Jamen jeg må sige til hr. Anders Samuelson, at min bekyrning har jo netop været, at jeg frygtede, at der var nogle i kredsen, der var mere interesseret i tallene end i det enkelte menneske. Det er derfor, jeg har forsøgt at få det andet bekræftet. Det er faktisk, fordi jeg har haft den bekyrning.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Og det er dér, at retorikken bliver urimelig, fordi fru Charlotte Dyremose udmærket godt ved, at selvfølgelig har vi andre ikke haft den form for motiver. Vi er gået efter sagens indhold på samme måde, som vi også regner med, at fru Charlotte Dyremose er gået efter sagens indhold hele vejen igennem.

Derfor er det urimeligt at anlægge et synspunkt og en retorik, som kommer til at mistænkeliggøre andre synspunkter, når det ikke har hold i virkeligheden, og det ved den konservative ordfører udmærket godt. Alt andet lige er det at bære ved til en misforståelse, der ikke har hold i virkeligheden.

(Kort bemærkning).

Lene Jensen (S):

Jamen altså vi er jo i virkeligheden alle sammen enige om, at selvfølgelig drejer det sig om det enkelte menneske. Det er sådan set også det enkelte menneske, vi har grædt med, når de ikke har fået de ting anerkendt, som man med det blotte øje kunne se at de skulle have, og som vi har jublet med, når det er lykkedes i Højesteret, eller som vi også kunne hulke sammen med, hvis det så også mislykkedes dér. Så selvfølgelig drejer det sig om det enkelte menneske.

Nu tilkommer det jo ikke mig at konkludere på en debat, for det er ikke op til mig, men jeg synes, det kunne være lykkeligt – og det er så det, jeg gerne vil have bekræftet – at vi er så sikre i det udgangspunkt, at det drejer sig om det enkelte menneske på baggrund af den enkeltes sagsbehandling. Og selv om vi måtte afvige også i negativ retning i forhold til de måltal, som vi har fastlagt på baggrund af ekspertisen, så det måtte føre til flere anerkendelser, jamen så er det jo sådan, det er, hvis vi holder os inden for kriterierne, og hvis de skader, der bliver anerkendt, er de rigtige skader, forstået som, at vi synes, de skal anerkendes.